

[Boye Meyer.]

ændring for øje. Det fremgår også af betænkningen, at den højtærede handelsminister har erklæret sig enig heri.

Sluttelig skal jeg udtrykke min tilfredshed med, at lovforslagets § 14, hvorefter kollektiv ferielukning er forbudt, er udgået.

Jeg skal med disse få bemærkninger anbefale, at man stemmer for flertallets ændringsforslag.

Bundvad: Jeg beder undskylde, at jeg ikke fik min taletid efter den sædvanlige orden, men jeg var til et vigtigt udvalgs-møde, da min tid var inde.

Det er efterhånden blevet min opfattelse, at det lukkelovsudvalg, der har forberedt lukkelovsforslaget, vistnok burde have haft lidt mere tid til sit arbejde. Det viste sig jo nemlig hurtigt, at en hel del bestemmelser i forslaget ikke var arbejdet fuldstændig til bunds, f. eks. har en hel række erhvervsorganisationer henvendt sig til folketingsudvalget, og udvalget har faktisk måttet etablere sig som et slags forhandlingsudvalg med deputationerne i stedet for som sædvanlig kun at modtage ønsker fra dem. Det er vel nok rigsdagens skyld, at lukkelovsudvalget så hurtigt sluttede sit arbejde, for vi pressede på og ville have det gjort, men jeg tror, at havde udvalget haft det år til sin rådighed, som vi har haft til at lave loven, så havde der været enighed om adskillige spørgsmål, sandsynligvis også om weekendspørgsmålet.

Det har vist sig, at siden lukkelovsudvalget sluttede sit arbejde, har to af dets medlemmer skiftet standpunkt, nemlig en arbejdsgiverrepræsentant og en repræsentant for Hovedstadens Brugsforening. Hvis lukkelovsudvalget havde fået forelagt alt det materiale, som vi senere har fået forelagt, og havde vurderet på baggrund af det, så er det min opfattelse, at vi havde modtaget en enstemmig eller i hvert fald en flertalsindstilling for 14-lukningen. Det være sagt til det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, der så hårdt kører op med henvisning til lukkelovsudvalgets udtalelser om 14-lukningen.

Hvad weekend iøvrigt angår, synes det mig, at udvalgsarbejdet har vist, at det er forsvarligt at fastholde den. Jeg nævner en gallupundersøgelse, der har vist interesse derfor, H.K.s indsamling af underskrifter og at land-brugsforeningernes uddelere, der mødte i udvalget, erklærede, at weekend ikke efter deres mening ville lægge handelen hindringer i vejen. Jeg lægger ikke så lidt vægt på denne udtalelse, fordi brugsfore-

ningernes uddelere jo er underkastet medlemmernes, d. v. s. kundernes ønsker med hensyn til lukketid, og de hævdede som svar på et spørgsmål, at de ikke fra deres medlemmer havde haft kritik af lukketiden.

Jeg mener, det er forsvarligt at gennemføre 14-lukning, således at vi kan beholde det store sociale gode, som weekend er, og jeg udtaler min glæde over, at der er opnået så stor enighed derom. Jeg beklager, at venstre ikke vil være med, ganske særligt når de principielt anerkender 14-lukningen, for det er det, man gør i betænkningen; man vil blot have det lavet sådan, at kommunerne kan afvige derfra. Der er fra det ærede medlems hr. Steens side givet en begrundelse for, at udvalget ikke kan gå med venstre, så det skal jeg ikke gentage, men jeg synes, jeg gerne vil have fremhævet, at venstre jo har godkendt den tidlige lukketid.

Jeg har forstået, at der er spurgt efter, om jeg mener, at den tidlige lukketid vil få konsekvenser for erhvervene. Dertil kan jeg sige, at det ved jeg ikke noget om. Jeg tror, man skal passe på ikke at forveksle årsag og virkning. Det er jo ikke sådan, at butikernes lukketid er udgangspunkt for alle bevægelser på arbejdstidsspørgsmålet indenfor håndværk, industri og landbrug; det er bevægelser, der er i gang hver for sig. Vi har haft weekend indenfor mange industriområder i lang tid, før vi fik tidlig lukketid, og jeg vil regne med, at weekenden vil vinde stadig mere og mere frem indenfor flere og flere områder, uden at vi med skygge af ret kan sige, at den tidlige butikslukning er årsag dertil.

Så meget om weekenden. Jeg har set, at A. P. Møller i „Politiken“ har skrevet et indlæg, der går hårdt mod weekend. Han mener, at weekendordningen i England er årsag til, at England er ved at tabe sit verdensherredømme — sådan noget lignende —, og så taler han om disse ulyksalige partier, der nu vil til at gennemføre en lignende ødelæggelse af dansk økonomi. Såvidt jeg forstår, er han af den opfattelse, at enhver afkorting af arbejdstiden omgående giver sig udslag i en mindre produktion. Det er ikke rigtigt. (*Boeck-Hansen:* Nå, ikke det?). Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen afbryder mig og siger: nå, ikke det? Må jeg hen-vise det ærede medlem til at læse en artikel i „Politiken“, hvori psykoanalytikeren, magister Poul Bahnsen svarer på det spørgsmål, idet han henviser til en arbejdstidsforlængelse i England under krigen. Efter Dunkerque forlængede man arbejdstiden til 69½ time om ugen i krigsindustrien med det